

Folketingets § 71-tilsyn

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 2913

Doknr.
13133644

Dato
22-05-2025

Folketingets § 71-tilsyn har d. 12. maj 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 6 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 6:

"Hvordan vil ministeren sikre, at børn og unge ikke kommer i klemme undervejs i processen med at bringe kommunernes anbringelsespraksis i overensstemmelse med gældende ret? Der henvises til § 71-tilsynet alm. del – bilag 74 og 86."

Svar:

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at jeg som social- og boligminister er yderst optaget af, at ingen børn og unge kommer i klemme i systemet. Der skal eksempelvis være fokus herpå i forbindelse med regulering af lovgivningen på socialområdet eller af andre formelle og administrative rammer, som børn og unge som følge af deres livssituation, er underlagt. Det er helt afgørende, at vi som samfund altid sikrer, at vi har barnet eller den unges tarv i fokus ved behandlingen af sociale sager. Dette gælder ikke mindst, når vi har at gøre med børn og unge, der er anbragt udenfor hjemmet.

Når det er sagt, vil jeg gerne gøre det klart, at det er den enkelte kommunes ansvar at sikre, at der tages vare på alle børn og unge, der befinder sig i kommunen. Det ansvar indebærer blandt andet, at kommunen skal leve op til forsyningsansvaret og sikre, at der er de nødvendige sociale tilbud til rådighed for kommunens børn og unge, jf. § 12, stk. 1, i barnets lov.

Når et barn eller en ung anbringes, har den anbringende kommune ansvaret for at det enkelte anbringelsessted er konkret egnet til det pågældende barn eller det pågældende unge menneske. Barnets eller den unges handlekommune har endvidere pligt til at føre et personrettet tilsyn, uagtet om det konkrete tilbud er godkendt af socialtilsynet eller ej. I denne forbindelse skal kommunen bl.a. sikre, at det konkrete tilbud, hvor barnet eller den unge befinder sig, til stadighed er konkret egnet til det enkelte barn eller det enkelte unge menneske. I de tilfælde, hvor socialtilsynet, andre myndigheder eller privatpersoner bliver bekendt med kommuner, der ikke overholder reglerne på området, har de mulighed for at rette henvendelse til det kommunale tilsyn i Ankestyrelsen. Det vil herefter være op til det kommunale tilsyn at beslutte, hvorvidt der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag.

Reglerne er indført for at sikre, at der altid er den nødvendige kvalitet i anbringelsen, og at barnet eller den unges sundhed, trivsel og udvikling understøttes bedst muligt.

Jeg vil gerne slå fast, at vi skal sikre, at kommunerne lever op til de gældende regler. Når det er sagt, vil jeg igen understrege, at det er kommunens ansvar at behandle den konkrete sag og vurdere, hvordan barnet eller den unges tarv bedst muligt tilgodeses sideløbende med, at lovgivningen på området naturligvis også efterleves.

Mit ministerium har i november 2024, forårsaget af flere af de sager, der var fremme i medierne i efteråret, fundet anledning til at udsende en orientingsskrivelse til alle landets kommuner og socialtilsyn, hvori reglerne for bl.a. anvendelse af ikke-godkendte tilbud blev beskrevet. Det er min klare forventning, at modtagerne af brevet herved har forstået vigtigheden af, at disse regler overholdes i alle landets kommuner.

Som led i *Aftale om udmøntning af tre initiativer i rammeaftalen af 2. maj 2024 om en langsigtet og bæredygtig udvikling af handicapområdet* af 20. januar 2025 er det aftalt, at Social- og Boligministeriet bl.a. skal se på mulige initiativer i forhold til regulering af anvendelsen af ikke-godkendte tilbud.

Arbejdet er godt i gang, og i den forbindelse bliver der set på, om der er behov for at ændre reglerne for anvendelsen af ikke-godkendte tilbud på det sociale område. Hvis der vurderes at være et behov for at ændre reglerne, vil der blive set på mulige løsningsmodeller, herunder fordele og ulemper herved.

Hvis det vurderes, at der er behov for initiativer, som kræver lovgivning, skal de fremlægges for og drøftes med aftalepartierne, med henblik på fremsættelse af et lovforslag snarest muligt i folketingssamlingen 2025-2026. Det er endnu for tidligt at sige, hvorvidt der er et behov for at gå videre med lovgivningsmæssige initiativer.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister